

Preseljevanje farmerjev na zapadu se nadaljuje. 15,000 družin se je izselilo. Poljedelci se bojijo peščenih viharjev

Washington, 19. januarja. Iz vseh krajev zapadnih držav prihajajo v Washington nepopolna poročila od farmerjev in njih uslužbencev, ki se morajo obupno boriti, da dobijo iz zemlje komaj dovolj za borno življenje. Farmerji bežijo, ne da bi iskali nove zemlje, pač pa iz strahu pred naravnimi katastrofami ali pa radi slabe zemlje, ki ni zmožna več producirati pridelke, da bi se jih izplačalo postaviti na javni trg.

Tisoče farmerjev je imelo že zadnjih pet let skrajno borne pridelke, toda farmerji so ostali na svoji zemlji in pričakovali kaj boljših časov, ki naj jim vsaj deloma povrnejo to, kar so zgubili v vremenskih nepravilih. Nič manj kot 15,000 farmerjskih družin se je zadnje čase izselilo iz pokrajin, ki so bile lani tako silovito prizadete od suše. To se tiče farm v obeh

Dakotah, v zapadnem delu države Kansas, v vzhodni Montani. V severni in južni Dakoti podpira vlada že danes 150,000 članov farmerskih družin, ali tri izmed vsakih štirih. To velja vlado silno denarja, vendar se ne četa za bodočnost nič boljšega.

Letos se farmerji zopet bojijo, da bo prevladovala velika suša. To sodijo iz gotovih znamenj v naravi. Nadaljne farmerske družine se selijo, toda največkrat brez cilja hodijo okoli, ker se ne informirajo vnaprej kako in kaj.

Da farmerji računajo zopet na sušo in peščne viharje, so dognali iz neznatne padavine snega, ki je letos zapadel po zapadnih državah. Obilen sneg namadno namoči zemljo, da je zmožna pozneje producirati. Letos je padlo še manj snega kot lansko leto.

Washington, 19. januarja. Danes bo zaprišen preds. Roosevelt. Program zaprisege je sledeč: ob 11. uri se zberejo sodniki najvišje sodnice, se oblečejo v sodniške obleke in korakajo na tribunno pred kapitolom. Ob 11:40 se zbere poslanska zbornica kongresa in odkoraka na desno od tribune. Ob 11:50 se zberejo senatorji in odkorakajo na levo stran tribune. Ob 11:55 pridejo kabinetski uradniki in diplomati. Ob 12. uri opoldne pride predsednik in podpredsednik na tribunno. Najprvo bo zaprišen podpredsednik Garner, katerega zapriseže senator Robinson. Potem bo pa načelnik najvišje sodnice Hughes zaprisegel Roosevelta, ki bo takoj potem imel inauguracijski govor. Začne se parada, ki bo trajala do 4. ure popoldne. Ob 5. je čakanka v Beli hiši za governerje in njih soproge. Ob 9. uri zvečer pa inauguracijski koncert v Ustavni dvorani.

Prometne nesreče
Prometni komisar mesta Clevelanda, inšpektor Donahue je poslal resno zahtevo direktorju javne varnosti, da dobi prometni oddelek 50 novih motornih koles in voz. Prometne nesreče v Clevelandu se silno množijo, 15 oseb je bilo že ubitih od avtomobilov letos v Clevelandu. Prometni oddelek ima samo 26 policistov na motornih kolesih, dasi bi jih potreboval 100. Toda, pravi župan Burton, mestne finance ne dovoljujejo teh nadaljnjih izdatkov.

Odvetnika v zapore
Dva clevelandska odvetnika sta bila včeraj odpeljana v državne zapore v Columbusu, kjer bosta morala predsediti prihodnjih deset let, ker sta svojim klientom odnesla mnogo tisoč dolarjev. Odvetnika sta: John Pindras in Otto Graeff.

Slovenec vizitator
Mr. John in Mrs. M. Sedej nam sporočata, da sta dobila iz domovine sporočilo, da je bil Rt. Rev. Lovro Sedej imenovan za vizitatorja vseh hiš lazarištev v Jugoslaviji. Vizitator je brat Mr. J. Sedeja v Clevelandu. Oba, brat in svačinja mu iskreno čestitata.

Prometne nesreče
Prometni komisar mesta Clevelanda, inšpektor Donahue je poslal resno zahtevo direktorju javne varnosti, da dobi prometni oddelek 50 novih motornih koles in voz. Prometne nesreče v Clevelandu se silno množijo, 15 oseb je bilo že ubitih od avtomobilov letos v Clevelandu. Prometni oddelek ima samo 26 policistov na motornih kolesih, dasi bi jih potreboval 100. Toda, pravi župan Burton, mestne finance ne dovoljujejo teh nadaljnjih izdatkov.

Odvetnika v zapore
Dva clevelandska odvetnika sta bila včeraj odpeljana v državne zapore v Columbusu, kjer bosta morala predsediti prihodnjih deset let, ker sta svojim klientom odnesla mnogo tisoč dolarjev. Odvetnika sta: John Pindras in Otto Graeff.

Slovenec vizitator
Mr. John in Mrs. M. Sedej nam sporočata, da sta dobila iz domovine sporočilo, da je bil Rt. Rev. Lovro Sedej imenovan za vizitatorja vseh hiš lazarištev v Jugoslaviji. Vizitator je brat Mr. J. Sedeja v Clevelandu. Oba, brat in svačinja mu iskreno čestitata.

Prometne nesreče
Prometni komisar mesta Clevelanda, inšpektor Donahue je poslal resno zahtevo direktorju javne varnosti, da dobi prometni oddelek 50 novih motornih koles in voz. Prometne nesreče v Clevelandu se silno množijo, 15 oseb je bilo že ubitih od avtomobilov letos v Clevelandu. Prometni oddelek ima samo 26 policistov na motornih kolesih, dasi bi jih potreboval 100. Toda, pravi župan Burton, mestne finance ne dovoljujejo teh nadaljnjih izdatkov.

Odvetnika v zapore
Dva clevelandska odvetnika sta bila včeraj odpeljana v državne zapore v Columbusu, kjer bosta morala predsediti prihodnjih deset let, ker sta svojim klientom odnesla mnogo tisoč dolarjev. Odvetnika sta: John Pindras in Otto Graeff.

Slovenec vizitator
Mr. John in Mrs. M. Sedej nam sporočata, da sta dobila iz domovine sporočilo, da je bil Rt. Rev. Lovro Sedej imenovan za vizitatorja vseh hiš lazarištev v Jugoslaviji. Vizitator je brat Mr. J. Sedeja v Clevelandu. Oba, brat in svačinja mu iskreno čestitata.

Up za poravnavo avtnege štrajka

Detroit, 20. januarja, v sredo zjutraj. William Knudsen, podpredsednik in generalni ravnatelj General Motors korporacije, je odpotoval v New York, kjer se bo posvetoval z Alfredom Sloanom, predsednikom korporacije, glede štrajka avtomobilskih delavcev.

Detroit, 20. januarja, v sredo zjutraj. John Brophy eden izmed direktorjev C. I. O. delavske organizacije, je naznanil danes zjutraj, da se bo podal s Homer Martinom, predsednikom unije avtomobilskih delavcev, z rakoplovom v Washington, kjer bo imel konferenco z John Lewisom.

Washington, 19. januarja. Delavska tajnica Miss Frances Perkins je izjavila, da izgleda precej ugodno za poravnavo štrajka avtomobilskih delavcev. Imela je konferenco s tremi glavnimi faktorji, ki vodijo štrajk. Konferenca je trajala 9 ur.

V uradu delavske tajnice so se v torek zjutraj ob 11. uri zbrali governor države Michigan, Frank Murphy, John Lewis, ki je glava štrajka avtomobilskih delavcev, in James Dewey, zvezni delavski posredovalec. Zboraivali so do osme ure zvečer.

V sredo, danes, se konferen-

ca ne bo nadaljevala radi zaprisege predsednika Roosevelta, toda delavska tajnica Miss Perkins je namignila, da nadaljna konferenca bo najbrž nepotrebna, ker so glavne točke že rešene.

Dasi na konferenco ni bil povabljen noben višji uradnik General Motors korporacije, pa je bila konferenca v neprestani zvezi z omenjeno korporacijo in z unijskimi voditelji štrajka avtomobilskih delavcev.

Governor Murphy je izjavil, da bo takoj po zaprisegi predsednika Roosevelta odpotoval v Detroit, kjer bo storil nadaljne korake za mir v avto industriji.

Detroit, 19. januarja. Homer Martin, predsednik unije avtomobilskih delavcev, je včeraj podal sledečo izjavo: "Unija avtomobilskih delavcev obžaluje, ker zastopniki General Motors korporacije niso hoteli začeti s pogajanjimi pretekli ponedeljek, kot je bilo dogovorjeno minuli petek."

"Zastopniki korporacije so izročili zastopnikom unije samo pisano izjavo, ki je bila že prej priobčena v časopisju, nakar so zapustili prostore, v katerih bi se imela vršiti pogajanja."

"Mi smatramo ta korak za priznano dejstvo, da se General

Motors korporacija spleh ne želi pogajati z zastopniki unije. Obenem pa pribijemo dejstvo, da kompanija ni držala svoje besede, ki jo je dala unijskim uradnikom zadnji petek v Lansingu.

"Kompanija je nadalje prelomila besedo, ko je poslala brzojavke svojim uslužbencem, da se prijavijo za delo, dasi je obljubila, da ne bo začela obratovati svojih tovarov, dokler trajajo pogajanja."

"Nadalje nam je znano, da je cela armada policije obkolila one tovarne, katere so štrajkarji izpraznili glasom odgovora. To dokazuje, da je bila korporacija pripravljena začeti s poslovanjem, dasi je obljubila, da tega ne bo naredila."

"Naš odbor se je obrnil na senatni preiskovalni odsek, katerega mu je sporočil o alianci vigilantov v Flintu. Ta zveza ni družega kot plačani lomilci štrajka. General Motors plačuje in konj nima ničesar opraviti z alianco vigilantov."

General Motors je temu nasprotno naznanila, da absolutno nima ničesar opraviti z alianco vigilantov. Da kompanija ni začela s pogajanjimi z unijo je vzrok unija sama, ker ni izpraznila tovarov v Flintu, kakor je to obljubila.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po slovenskih naselbinah

Iz Minnesote prihaja vest, da je v bolnišnici v Duluthu po daljši bolezni umrl preteklo sredo odlični slovenski duhovnik Rt. Rev. Msgr. Matija Bilban, župnik na fari v Gilbertu, Minn. Življenje pokojnika tvori nekaj kos zgodovine slovenskih priseljencev v državi Minnesoti.

Raniki monsignor je došel v Ameriko leta 1883. Rojen je bil v Zapogah na Gorenjskem 21. februarja 1863. Za mašnika je bil posvečen leta 1892. S pokojnikom je izgubila ameriška Slovenija zopet enega svojih pionirjev-duhovnikov, katere bo težko nadomestiti.

V Summit, Ill., je preminul znani rojak Florjan Pelko, star 70 let in bivač v Ameriki zadnjih 38 let. Doma je bil iz Lakenca pri Mokronogu. Zapušča ženo, dva sina in dve hčeri.

V Pueblo, Colo., je preminul rojak Frank Adamič, star 66 let, in doma iz Zlebiča pri Ribnici. Popoldne je bil še na seji društva, popoldne ob 2. je bil pa več mrtve. Zapušča tri sinove in dve hčeri.

V Strabane, Pa., je umrl po daljši bolezni Anton Smrekar, star 53 let in rojen v Metliki.

Bil je star naseljenec in zapušča ženo ter odrasle otroke. Pokojni si je pred smrtjo sam izbral nosilce svoje krste. Po poklicu je bil krojač.

V St. Mary's, Pa., je preminula Mary Uljan. Stara je bila 60 let in vdova, doma iz Primorskega. Tu zapušča sina in hčer, v starem kraju pa tudi sina in hčer.

V Oglesby, Ill., je preminul rojak Jakob Pavlič, star 72 let in rojen v Litiji na Dolenjskem. Zapušča dva sinova in tri hčere.

Smrtno se je ponesrečil pri delu v premogovniku v Wick Haven, Pa., rojak Frank Der-novšek ml., edini sin svojih staršev.

V Depue, Ill., je preminul za krvotokom Mike Bodlaj, star 58 let in rojen v Bistričici pri Kamniku na Gorenjskem. Ves čas je bival v Depue, skozi zadnjih 24 let. V starem kraju zapušča dve hčeri.

Pri delu na strehi v Milwaukee se je težko ponesrečil rojak A. Smalc. Padel je s strehe in si zlomil obe nogi.

V North Stratford, New Hampshire, si je vzel življenje gozdar Joseph Zalar, doma iz Otav pri Cerknici.

Skoro vsa južna stran države Ohio preplavaljena. Ljudje bežijo v hribe. Milijonska škoda

Vsa dolina Ohio reke v južnem delu države Ohio je preplavaljena. Povodenj je enako silna kot ona lanskega leta. Povodenj je nastala radi silnih nalivov, ki so prevladovali zadnje dneve. Povodenj se razširja od Pittsburgha do Cairo, Ill., v razdalji skoro tisoč milj.

Iz Parkersburg, W. Va., se poroča, da je vlada poslala tja nad 100 rešilcev, ki pomagajo ljudem bežati iz njih stanovanj v višje ležeče kraje. 230 družin je samo včeraj pobeignilo iz mesta.

V mestu Marietta, Ohio, so trgovci preselili blago iz trgovin v drugo nadstropje svojih hiš, pa voda še vedno grozi, da doseže med brezposelne.

Ni nič opravil
Včeraj se je vrnil župan Burton iz New Yorka, kjer je govoril s predsednikom N. Y. Central železnice, katerega je naprotil naj nikar ne preseli 850 družin iz Clevelanda v Detroit. Očetje teh družin so zaposleni kot knjigovodje in avditorji pri New York Central železnici, ki je sklenila premestiti vse računske urade v Detroit in trdi, da si bo s tem prihranila \$250,000 na leto. Predsednik železnice je pojasnil clevelandskemu županu, da je vsaka prošnja zaman, obljubil pa je, da bo Cleveland dobil več drugih naročil od železnice.

Zadnji čas je!
Kdor se hoče udeležiti v nedeljo lovkega plesa in srnjakove večerje Euclid Rifle kluba v Slovenskem domu na Holmes Ave., naj si takoj preskrbi vstopnico. Dobite jo pri vseh članih in tudi v uradu Ameriške Domovine.

Direktorska seja
V sredo 20. januarja se vrši seja direktorija Slovenskega društvenega doma na Reher Ave. Pričetek ob 7:30 zvečer. Pozivlje se vse nove in stare direktorje in gospodinjke odsek, da se udeležijo. — Odbor.

Vedno več žrtve
Do včeraj so avtomobili v Clevelandu ubili že 16 oseb, ali dvakrat več kot v istem času lansko leto.

Mestna politika

Načelnik demokratske stranke v Clevelandu Pierce D. Metzger naznanja, da se demokratska stranka ne bo združila z nobenimi nezadovoljnimi republikanci, da se pobije sedanjega župana Burtona pri prihodnjih volitvah. Obenem je Mr. Metzger naznanil, da demokratska stranka pri letošnjih primarnih volitvah za župana in councilmane, katere volitve se vršijo v maju mesecu, ne bo podpirala nobenih demokratskih kandidatov. Vzrok neslogi v demokratski stranki v Clevelandu je bil v prvi vrsti iz vzroka, ker je vodstvo stranke podpiralo pri primarnih volitvah gotovega kandidata, a ostali kandidati so se čutili užaljene. Med tem pa demokrate veseli, ker si republikanci v Clevelandu eden drugemu režejo vratove radi mestnih del. Kdo bodo demokratski kandidati za župana pri primarnih volitvah, je dosedaj nemogoče dognati.

Draga kosila

Generalni poštni mojster Jas. Farley namerava prirediti po vsej deželi dne 4. marca stotine banketov. Vstopnina k tem banketom bo \$10.00, \$50.00 ali \$100. V Washingtonu, kjer bo govoril predsednik, velja vstopnina \$100.00, v New Yorku \$50.00, po ostalih mestih pa po \$10.00. Ves dobiček teh banketov gre v blagajno narodnega odbora demokratske stranke, kjer imajo \$500,000 deficit. Pričakujejo, da bodo nabrali dovolj, da se izbrisi deficit.

Najmanjši davek

Najmanjši davka bodo letos plačali lastniki hiš v bližnji vasi Warrensville. Davčna mera za Warrensville bo znašala samo \$1.42 od \$100 vrednosti.

Dr. Oman odpotuje

Danes zvečer odpotuje dr. M. Oman kot vrhovni zdravnik K. S. K. J. na letno zborovanje gl. odbora v Joliet, Ill. Vrnil se bo nazaj v ponedeljek 25. januarja in bo ta dan zopet uradoval.

Trava na Hoover Ave.

Detroit, 19. jan. — Ko je leta 1932 Herbert Hoover kandidiral proti predsedniku Rooseveltu, se je v več govorih izjavil, da če bo Roosevelt izvoljen, bo dobila Amerika tako slabe čase, da bo trava rastle po mestnih ulicah. In sedaj se je zgodilo. Kot poroča Anton Janesick iz Detroita, je začela trava rasti na Hoover Ave., kjer so ljudje bivali, ko je bil Hoover predsednik, a so pozneje zapustili barake, ko je Roosevelt priboril boljše čase!

Vest iz domovine

Mrs. Mary Galič, 7904 Maryland Ave., je dobila žalostno vest iz domovine, da je preminula njena daleč naokoli poznana mati gospa Alojzija Smerke v starosti 83 let. Umrla je v vasi Poljane, fara Mirna peč. V Ameriki zapušča pokojna tri hčere, Mrs. Mary Galič, Mrs. Ana Požar, 7811 Rosewood Ave. in Mrs. Amalija Hrovat, 5212 Stanley Ave. Maple Heights. Naj bo ranjki materi rahla domača gruda.

Plače councilmanov

Znani bivši councilman dr. Walz je pred več tedni začel na birati podpise, da prisili mestno zbornico, da razpiše izredne volitve, pri katerih naj se določi, če se councilmanom v bodoče plače \$3,000.00 letne plače. V ponedeljek je dr. Walz prinesel podpise v urad mestnega clerka, toda volitve se ne bodo vršile. Walz je predložil samo 2,742 podpisov ali za 24,912 premalo.

Odbor čričkov

Za leto 1937 so newburški Črički izvolili sledeči odbor: Predsednik Louis Simončič, podpredsednica Theresa Yanchar, tajnik in blagajnik Frank Gliha, 7720 Issler Ct., zapisnikar Anton Meljač, nadzornika Apolonija Kic in Sylvester Paulin.

Papež je slabši

Rim, 19. januarja. Papež Pij je imel včeraj jako slab dan in je proti večeru postal zopet slabši. Zdravniki so bili pri papežu vso noč. Prvič odkar je papež zbolel, se je zbrala večja množica ljudi okoli Vatikana. Opazili so luč v sobah, ki so običajno temne. Okoli polnoči se je vršilo važno zdravniško posvetovanje.

Jajca in vlada

Iz Washingtona se poroča, da je poljedelski oddelek vlade začel nakupovati v večjih množicah kokošja jajca, ki prihajajo na trg. Cene jajcem so padle, in farmerji že tožijo, da jih prodajajo v zgubo. Zvezna vlada bo nakupila več milijonov ducatov jajc, katere bo potem razdelila med brezposelne.

Slovenski graduiranci

Iz East High višje šole bodo 26. januarja graduirali sledeči slovenski mladi dijaki in dijakinje: Mary Bogadek, Josephine Florjančič, Louis Babich, John Drčar, Wm. Hočevar, Elizabeta Srenšek, Bertha in Mary Tomich, Mary Ujčić, Jos. Matjašič. Vsem skupaj in njih staršem iskrene čestitke!

Važna seja

V četrtek 21. jan. ob 7:30 zvečer se vrši seja za Jugoslovanski kulturni vrt. To velja za Euclid okrožje. Vabi se ves odbor in zastopnike ter razstopenice društev ter vse, ki ste pripravljeni sodelovati v tem oziru. Pridite gotovo. Seja se vrši v dvorani sv. Kristine. — Frank Kosten.

Tajnica zbolela

Miss Joanne Janchar, novo izvoljena tajnica društva Modern Knights, št. 57 S. D. Z. je zbolela za škrlatinko. To je vzrok, da se bo pobiral asessment na nalogu starega tajnika na 19303 Arrowhead Ave.

V bolnico

S Svetkovo ambulanco je bila prepeljana v Womans bolnico Mrs. Ana Hein, rojena Zimmermann, 1235 E. 173rd St. Nahaja se v sobi št. 8.

Smrtna kosa

V torek zjutraj je preminul v mestni bolnišnici po dolgi in mučni bolezni Frank Pivk, star 49 let. Stanoval je pri sestri Heleni Kaučič, 1235 E. 175th St. Poleg sestre zapušča tudi šest pastork in več sorodnikov. Rojen je bil v vasi Zirovski vrh na Notranjskem, kjer zapušča sestro, omoženo Milnar in več drugih sorodnikov. V Ameriki je živel 31 let. Bil je član društva Washington št. 32 Z. S. Z. Pogreb se vrši v petek zjutraj ob 8:30 iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 452 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in na sv. Pavla pokopališče. Bodi mu mirna ameriška zemlja. Prizadetim sorodnikom naše globoko sožalje!

Dosedaj je pobeignilo pred poplavo nad 2,000 družin. Mnogo hiš je voda odnesla, zlasti one v bližini rek. Škoda gre v milijone in ljudje ponekod zopet mnogo trpijo. Vlada pripravlja izdatno pomoč.

V Zanesville, Ohio, je pobeignila že večina družin, ki so stanovale ob Muskingum reki, ki je zelo narasla. V East Liverpoolu so vse kleti poplavljene. Dež še vedno naliha v južnih delih države Ohio.

Nov councilman
Pri zadnji seji mestne zbornice v Clevelandu je bilo sklenjeno, da se izvoli v ponedeljek, 25. januarja, naslednika councilmanu Artlu. Artl je bil imenovan za mestnega sodnika.

Vedno več žrtve
Do včeraj so avtomobili v Clevelandu ubili že 16 oseb, ali dvakrat več kot v istem času lansko leto.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 16, Wed., Jan. 20, 1937

Prosperiteta prihaja -- problemi ostajajo

Poljedelstvo je tretji problem, s katerim moramo računati, ako želimo doseči normalno stališče v našem narodnem življenju. Farmer je sicer danes v prilično dobrem položaju — vsaj na zunaj se vidi tako.

Toda pomisliti moramo, da je podlaga uspehu ameriškega farmarja še vedno eksport ameriških poljedelskih produktov. Toda ta eksport je zadnja leta skoro popolnoma prenehal, in ni čuda, da je Rooseveltova administracija obljubovala in dajala nagrade onim, ki so obdelali manj akrov. Suša, pešeni viharji in kobilice so storili pri tem svoj delež, in stanje farmarskih pridelkov je normalno, ne preveč ne premalo. Kljub temu pa imamo v Ameriki še vedno 40 milijonov akrov zemlje, ki ne bi smela biti obdelana, ker se na ostali zemlji pridelava več kot preveč za domače potrebe. Pridelki ostalih 40 milijonov morajo v druge dežele, ali pa zaostanajo.

Ako letos ne bo peščenih viharjev, suše ali kobilic, tedaj bo pridelek ameriških farm tvoril tak problem, da bo tudi vlada imela pri tem svoje težave. Na vsak način je nadprodukcija na farmah resen problem, ki zna v bodočnosti usodopolno ogrožati počasi se vračujočo prosperiteto.

Četrti problem, katerega bo treba resno obdelati je eksport naših tovarniških izdelkov. Ameriške tovarne, kadar normalno poslujejo, izgotovijo dovolj blaga, da ga lahko v vrednosti do pet tisoč milijonov dolarjev prodajo vsako leto v tujemstvo. Toda visoki tarif republikancev nam je uničil tujezamske trge. Mi ne moremo prodajati v tujemstvo, ako sami nismo pri volji kupovati v tujemstvu.

Bombaž, sadje in tobak, vsega tega se pridelava preveč v Ameriki in morajo ti produkti iskati trge v tujemstvu. Enako razne rudnine in surovine. Če to ne bo šlo iz Amerike drugam, bodo naše farme počivale, rudniki bodo zapušteni in stara mačeha depresija se zna vrniti med nas.

Mi nikakor ne smemo misliti, da smo se popolnoma izkopali iz depresije. Poleg onih brezposelnih milijonov, ki čakajo na delo, mora naša vlada pred vsem z največjo pozornostjo delovati, da ustvari položaj, podlago, fundament, da se vzroki za depresijo več ne vrnejo. Kajti končno, komu koristijo, ako imamo pet let dobrega dela in zaslužka, pa zopet izvrši nad nas črna nevihta, ko skoro preko noči izginejo prihranki v bankah in je človek, ki je odvisen za preživljenje od svojega lastnega zaslužka, zopet vržen javnosti v breme in se zopet začne stara zgodba od konca.

Je mnogo resnice v dejstvu, da je pravkar zginjajoča depresija bila direktna in indirektna posledica svetovne vojne. Do te depresije je moralo priti po razrušanem gospodarskem položaju po vsem svetu. Do enake depresije v tako strašnem obsegu po celem svetu, ne more več priti, če se naseli med glavjarje in med narode sveta treznost, skrb za bodočnost, ne pa skrb za topove in uničevanje človeške kulture in pridobitev.

Kar se tiče nas v Ameriki smo postavili na sedež vlade, ki se je izkazal tekom črne depresije nevihte, da je znal varno voditi barko človeške usode po razburkanih valovih gospodarske polomije. Seveda je to storil le, ko je ameriški narod doprinesel skoro nadčloveške žrtve za svoj obstanek.

Da ima naš predsednik kredit pri narodu, so pokazale zadnje volitve. Poverjena mu je naloga, da vodi Ameriko po zginjajoči depresiji v normalno življenje. In ta naloga je enako težka, če ne težja, kot je bila naloga izkopati Ameriko iz krize.

Ne samo, da je prva potreba izbrisati zadnje sledove depresije, pač pa je treba silno previdno zreti v bodočnost in ustvarjati temelje za bolj sigurno, stalno človeško življenje. Gotovo je, da nihče ne pričakuje paradiža na tem svetu, kajti svet je po svojem Stvarniku nepopolen, toda ustvariti se da z dobro voljo vlade in razumom naroda vsaj stališče, ko ne bosta družinski oči in mati od leta do leta zrla s strahom v bodočnost.

Kaj pravite!

V Italiji je bila navada, da so bili vsako leto poslani raznih držav pri kralju v avdijenci. Letos je to izostalo, ker se dvor ni mogel še zediniti, ali naj poslani titilirajo laškega kralja s kraljem ali cesarjem. Pa je res to težavno svetovno vprašanje, če bi ga jaz srečal, bi mu rekel "serbus," pa bilo komedij konec (in tudi avdijence, če kaj vem).

Tudi Rooseveltov protikandidat Landon noče iti k ustoličenju v Washington. Najbrže rivec kuha. In vendar bi se Landonu najbolj gepiralo, da bi bil pri tej slavnosti, saj je vendar on s svojimi kampanjskimi govori veliko pripomogel, da je bil Roosevelt izvoljen.

Senor Juan de Jontezuma je priobčil pismo nekega Rusa, Ehrenberga, (gotovo pristno slovansko ime), ki ga je pisal španškemu patriotu Unamuno. To pismo ima tolike važnosti, kot če bi senor Juan de Jontezuma pisal kitajskemu generalu Čankaj-šeku, kako naj selcirajo njegovi soldatje.

BESEDA IZ NARODA

Rev. M. Jager:

Odločno odklanjamo!

In vstala sta dva nova "bo- pravilnega mišljenja, kakor v goslovna učenjaka," Vatro Grill in Ivan Jontez! V. Grill je napisal "razpravo" o nebesih, I. Jontez pa "razpravo" o Bogu in posmrtnem življenju. Ne vem, komu bi dal prednost, skoroda Jontezu, ki je — tako se zdi! — vsaj samostojno napisal to "veleučeno bogoslovno razpravo," medtem ko je Grill dotično stvar neke pre-pisal, oziroma podal izrpek onega članka. Vendar Grill tako soglaša s tistim člankom o nebesih, da je smatral za potrebno, da ga servira tudi svojim bralcem. "Nebesa me ne zanimajo" je naslov in vsebina njegovega članka. In to razlagati svojim bralcem se mu je zdelo bolj potrebno kakor razpravljati o delavskih vprašanjih in drugih res po- učnih stvareh. In tudi I. Jontez se je ta "razprava" o nebesih zdelala tako imenitna, da jo je še on priobčil v svojem listu.

Resno zavračati te "razprave" naših najnovejših "bogoslovnih učenjakov" se ne da, ker nista tista dva članka nič česar drugega kakor nekako skrupualo, nekako zmašilo, ki si samo sebi nasprotuje, ki nima nobene logike, morda samo še Molkovo "pasjo logiko." Pač pa sta oba tista članka **umazana blasfemija, bogokletstvo na to, kar je nam katoličanom najsvetejše**, napad je to na Boga samega, na posmrtno življenje in večno srečo pri njem! In iz tega ozira mi katoličani ne smemo biti tiho, ampak moramo z vso odločnostjo, z vsem ogorčenjem, z vsem studom zavriniti in odkloniti take "bogoslovne razprave," s katerimi se vzbuja v srehi slabotnih katoličanov dvome in pripravlja pot neveri, v katerih se smešisto, pred čemur katoličani v najglobljem spoštovanju klonimo glave, klonimo svoj razum!

Ivan Jontez se brani očitka, da bi bil on "ateist," brezverec. On pravi da on ne zanika Boga, češ, ker nič ne ve o njem, češ — on pravi — da "še nikdar ni čul o njem ničesar do- ločnega." Torej on ne veruje v Boga, torej je on, Jontez, brez vere vanj, torej je brez- verec! Samo dvojje je mogoče: ali biti "teist," ali pa biti "ateist," sredine ni. Beseda "teist" izhaja iz grške besede "theos," ki pomeni slovensko "Bog." torej teist je tisti, ki veruje, da je Bog. Črka "a" v besedi "ateist" pa pomeni "ne," zanikanje tistega s čimur je ta črka zvezana, torej "ateist" je pa tisti, ki ne ve- ruje, da je Bog. Jontez se iz- vija, da je ateist samo oni, ki zanikava Boga, ki odklanjajo idejo višjega bitja, on pa da ga ne zanika. Popolnoma na- pačno, moj dragi Jontez! Naj vam navedem definicijo kakor jo navaja Funk & Wagnal Dictionary: "atheism: the de- nial of or disbelief in the ex- istence of God." — "atheist: one who holds or advocates atheism," in pri besedi "the- ism" pravi, da je "belief in God." Poznate, moj dragi Jon- tez, oni latinski pregovor: si- taeuissis, philosophus mansis- ses, po slovensko: če bi bil mol- čal, bi ostal modrijan, tako pa ... Torej Ivan Jontez sam priznava oziroma s ponosom povdarja, da ne veruje v Boga, ker nič ne ve o njem, da torej ni veren, da torej ni teist, torej je brezveren, torej je ate- ist! Tudi jaz pravim z vaši- mi besedami, da "ateizem se- gre lahko solit," ker je resni- čno v ateizmu, v brezverstvu prav toliko logike, prav toliko

Razno iz Girarda

Veseli božični prazniki so za nami. Nahajamo se v novem letu 1937. Ako se malo po- globimo nazaj v prošlo leto, nam prihaja pred oči, kako ve- liko razočaranje je prineslo marsikomu leto 1936, pa najsi bo v našem domačem življenju ali pa v svetovnem, kajti na- črti raznih zasnovanih del so splavali kot up po vodi ter pri- nesli razočaranje za velike vo- ditelje narodov in predvsem nam, delavskemu narodu.

Tudi mi smo imeli po naših naselbinah vsakovrstne načrte za povzdigo svojih domačih in družabnih, narodnih, zavednih, kulturnih del, ki so pa bila tu- di za nas veliko razočaranje. Naša naselbina je dosegla v prošlem letu veliko razočara- nje, ki bo zapisano v zgodovini naše naselbine. Izgubili smo iz svoje srede tri naše narodne sinove, ki so se preselili v kraj, kjer ni več truda in ne trplje- nja. Vse tri krije gomila te naše nove domovine. Prvi, ki je zapustil to dolino solz, je bil dobri in skrbni oče svoji družini, Matt Rabssel. On je po težki in kratki bolezni za- vedno zatisnil svoje trudne oči malo pred božičnimi prazniki.

Kako težko je bilo za druž- no, ki se je veselila tega praz- nika da bo s svojim blagim roditeljem praznovala lep bo- žični mir v svoji hiši. Ali bož- ja roka je dala znamenje ko- ršeni ženi, da s svojo koso po- loži koščeno roko na tega moža in mu ugasne življenje. Po- kojni je bil jako mirna in bla- ga slovenska duša. Nikdar se ni potoval za eno ali za dru- go stvar. Vselej je bil pripravljen s svojo soprogo pomagati najsi bo pri družinskih ali kul- turnih prireditvah. Njegova soproga je sestrčna našega narodnega delavca, Mr. A. Kol- landra, ki je vsem poznan in je tudi velik prijatelj naše na- selbine. Ravno kar sem prejel iz domovine pismo od svoje se- stre, ki živi na lepi in roman- tični Limbarski gori v prelepi Moravski dolini. Piše mi, ka- ko je bila od solz ginjena, ko je sprejela od mene denarno božično darilo, ki sem ga po- slal potem Mr. August Kol- landra, ko se je nahajal pri- nas 6. decembra. Takrat je po- setil naše rojake, ki so hote- li poslati kak dar v stafo do- movino. S tem jim je prihrani- lisanje in čas. Naši dragi v domovini so prejeli pošiljat- ve 21. decembra. Tako so imeli vsaj nekoliko olajšano gorje za praznike. Sestra pra- vi, kako je ta gospod dober ki tako lepo skrbi za sirote, da so dobili to darilo za božič. Se- stra piše tudi, da jim je živi- ma poginila na neki bolezni in tako so vsi obupno zrla v bo- dočnost. Piše mi, naj se v njenem imenu zahvalim g. A.

Kollandru, ki je v tako krat- kem času poslal denar, da so imeli tako vsaj nekoliko lepše praznike.

Tukaj vidite, dragi rojaki, kako veliko spoštovanje uživa naš fest fant od fare, Mr. Kol- lander, v naši rojstni domovini radi svoje hitre in točne po- strežbe. Vsak ki se posluži njegove trdke, je po bratsko postrežen, pa najsi bo v denar- ni, notarski ali kaki drugi za- devi, ki je v zvezi z njegovim uradom. Potom njegove trd- ke je bilo razposlanega za bo- žične praznike mnogo denarja v staro domovino. Letos več kot kdaj poprej. Siguren sem, da so bili vsi tako hvaležni kot je moja sestra. Zatorej naj se vsak z zaupanjem obrne do trdke August Kollander, ka- dar česa potrebuje. Boste do- bro postreženi, obenem boste pa podprli narodno geslo: svo- ji k svojim. Saj nam je tudi on vedno na razpolago pri na- ših narodnih in kulturnih pri- reditvah. Zato je pa naša dol- žnost, da ga tudi mi podpira- mo. Ni bil moj namen, da na- pišem to v njegovo reklamo. Te vrstice so samo izraz moje hvaležnosti. Letos bo Mr. Kolan- der zopet spremljal potnike v domovino. Kot sem zvedel, bo to eno najbolj veselih poto- vanj, kar jih je bilo zadnja le- ta. Med to skupino bo poto- val eden naših največjih rodo- ljubov, katerega ime bo objavl- jeno pozneje. Pripravite se že sedaj. Jaz že hranim, da se pridruživim tej skupini.

Prej sem omenil ime spo- štovanega moža, ki je odšel iz naše naselbine prošlo leto na drugi svet. Naj omenim še druga dva. Prvi je bil staro- sta naše naselbine, Anton Bra- jer, ki je živel v naši naselbi- ni lepo dobo 40 let. Bil je ja- ko priljubljen med narodom, ker je bil vedno vesele volje. Njegov rojstni kraj je bila fa- ra Dev, Mar. v Polju pri Ljub- ljani.

Drugi je bil Frank Fabec, katerega je zavratna jetika spravila s tega sveta v najlep- ši moški dobi. V našo nasel- bino se je preselil iz Pittsbu- rgha, Pa. Tu zapuša tri sine- ve, ki so še mladoletni.

Vsem skupaj želim, da naj- jim bo lahka ameriška gruda, družinam pa izrekam iskreno sožalje.

Sporočam tudi, da sem pre- jel od prevz. škofa ljubljans- skega dr. Gregorija Rožmana za praznike sledeče pismo: — "Najlepša hvala za božični po- zdrav. Tudi Vam in Vaši dru- žini naj bo novo leto v vsem od Boga blagoslovljeno in uspeš- no. Prosim Vas, da izročite moj novoletni pozdrav vsem girardskim Slovincem. Bog naj vse blagoslovi! — Gregorij Rožman l. r."

Kot sem že v začetku ome- nil, je bilo prošlo leto veliko razočaranj. Sedaj se pa zopet pripravimo za to novo leto in ako nam bo usoda namenila, da ga bomo preživeli, bomo pa zopet lahko zapisali, koliko je bilo zopet razočaranjih nas vseh v letu 1937. Pozdravljeni! John Dolčić.

Darovi za štrajkarje

Nabiralec Joe Urankar: Fr. Jakše \$1, Joe Urbančić 25c, Joe Rebek 25c, Mrs. Tajk 25c, A. Vehovec \$5, John Dalban 5 ga- lonov gazolina.

Nabiralec Andy Gorjanc, Slo- venska zadržna zveza groceri- ja, Fr. Kaučić \$1, F. D. Kamp \$2, Mrs. Mary Jerse \$2.

Nabiralka Mrs. Louis Furlan, Mrs. Frances Gorshe 50c, Joe Kopler meso, Ludwig Kovacič 50c, L. Leskovar 25c, po dolar- ju: A. J. Melden John Bukov- nik, John Cass, La Salle Cafe, Thomas Germeck.

Nabiralec Joe Pugel, Frank Sisković \$1, Joseph Silk vineri- ce.

Nabiralec Victor Wood, Fr.

Wess 60c, John Rožanc modno blago v vrednosti \$6.50, Anton Baraga, tobak, Tony Tekaučić 3 funte kave, pevski zbor Jadran \$5, člani Jadrana \$4. Vid Jančić \$1.

Interlodge Athletic League \$3, Frank Drobnič 25c, Ivan Jontez 50c, L. Medvešek 50c, Jack Nagel \$2, T. Zigman \$1, M. Jakin \$1, J. Koss \$1, Joe Žele & Sons \$5, August F. Svetek \$5, A. Grdina & Sons \$1, Victor Wood \$1, Charles Lampe \$1, Fr. Spenko \$50c, Anton Rupnik 50 centov, Krichman - Perusek \$1, Morris Mandel 50c, Waterloo Dept. Store \$1, Joe Kunčič \$1, Joe Zakrajšek 25c, Dan Stakich \$1, Joe Demshar \$1, Frank Čer- ne 50c, John Pollak \$2, Frank Butala \$1, Joe Birk \$1, Rudy Božeglav \$1.50, Mary Kunstel \$1, John Čidilnik \$1, društvo Washington št. 32 ZSZ \$2, Eu- clid Dairy (L. Starman) 40 ga- lon mleka, Ameriška Domovina 2 toni premoaga, Joe Dovgan 5 galon avto olja, George Turek za \$1 tobaka, Jack Pintar za \$2.08 mesa, Makovec slaščičar- na tobak, Anton Ogrinc meso, John Flajšman cigarete.

Od stavkovne straže na As- pinwall je vsak daroval 5c za gazolin, da se je šlo z avtom po- birat darove za štrajkarje. Po- parvek: Mesto Thom Paulin se mora glasiti John Paulin.

Odbor.

Sprejem novemu župniku

V nedeljo večer sem imel čast in priliko biti sodelžen velike- ga slavnostnega banketa v Ak- ronu, O., katerega so priredili župljani novemu župniku preč. monsignorju Rt. Rev. G. M. Do- mladovcu za sprejem. Banket se je vršil v dvorani nedaleč od cerkve Kristusa Kralja, kjer bo župnikoval monsignor Domlado- vac. Ob tej priliki se je zbralo veliko število Hrvatov nove fa- re in tudi od drugod iz Ohio in Pennsilvanije. Med številnimi duhovniki so bili trije monsignorji, med njimi tudi Rev. B. J. Ponikvar. Iz Clevelanda se je udeležilo okrog 50 Hrvatov iz fare sv. Pavla.

Rev. Milan Hranilović je bil stoloravnatelj omizja. Iz Cle- velanda so govorili za Sloven- ce: Rt. Rev. B. J. Ponikvar in A. Grdina, za Hrvate Mr. Jos. Erdelac in Mr. Ilija Kordić, iz Lorain, Ohio, tudi Rev. Father Matun. Hrvatska društva iz Akrona so bila vsa zastopana in navdušenje je bilo veliko, da so dobili Akrončani tako odličnega duhovnika v osebi monsign. Domladovca, ki si je želel priti k njim v njih pio- nirske hrvatsko naselbino, se- daj cvetočo mlado fara Kristu- sa Kralja, ki ima lepo priliko, da se razvije v močno faro v akronski naselbini.

Farani cerkve sv. Pavla so potrti in jim bo težko pozabiti priljubljenega duhovnika, ki je bil med njimi v resnici bra- tom brat in pravi iskreni pri- jatelj vsakemu, kdor je hotel biti prijatelj cerkve in naroda. Bil je duhovnik po poklicu in dejanju. Farani so ga ljubili in ljubili jih je on. Tudi oni, kateri niso zahajali v cerkev, so ga spoštovali. Radi tega so mnogim navzočim silile solze iz oči, ko so govorniki poudarja- li o njegovih delih duhovniške- ga službovanja v Clevelandu 19 let.

Monsignor Domladovac je bil vedno miroljuben duhovnik pa tudi velik učitelj svojega na- roda. Odkar je prišel v Cle- veland za župnika, je mnogo storil v dušnem oziru za fara- ne in za vzgojo mladine v farni šoli fare sv. Pavla. Naj blagi duhovnik uživa obilo spošto- vanja tudi na novi fari in na mnoga leta!

A. G.

* Nacionalistična vlada je iz- pustila dva zaplenjena sovjetska parnika v Ceuti.

Louis Belle priredi koncert

Pred šestimi leti, bilo je na nedeljo 8. marca 1931, je naš domači talent, tenorist Louis Belle priredil svoj lastni in prvi koncert v auditoriju Slo- venskega narodnega doma na St. Clair Ave. Po šestih letih zopet samostojno prihaja med nas. Njegov drugi koncert se vrši v nedeljo 7. marca, 1937 v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Mr. Louis Belleta pozna vsa jugoslovanska javnost v Cle- velandu in okolici. Poznajo ga naši ljudje tudi po drugih slo- venskih naselbinah v Ameriki. S slovensko pesmijo se bavi že preko devetnašt let: poje pri- zboru, pri operah, na društve- nih prireditvah, gostuje na od- rih v drugih naselbinah, odža- pa se povabilu teh in onih sku- pin: zopet večkrat ob sloven- skih urah na radio.

Drugi koncert tenorista L. Belleta bo gotovo zanimal in pritegnil k sebi ves jugoslovans- ki živelj v Clevelandu in oko- lici. Rezervirajte prvo nede- ljo v marcu, da slišite sloven- sko pesem, kakor jo more in zna prednašati naš domači umetnik — Belle. Naša hval- ležnost in prijateljska dolžnost nam narekuje, da se odzove- mo njegovemu povabilu, kakor se odzove on, kadar ga vabimo da nas razveseli s svojim pe- jem.

Vstopnina h koncertu bo \$1.75c in 50c. Vstopnice bodo v predprodaji. Precej zavednih Slovencev in Slovenek se je prijavilo, da so pripravljene stopiti do naših ljudi ter raz- prodati kolikor mogoče ve- vstopnic še pred koncertom. Vstopnice se dobijo v slaščičar- ni Mrs. Makovec v S. N. Do- mu.

Ne pozabite nedeljo, 7. mar- ca; ob osmi uri zvečer se prič- ne koncert.

Materinski klub fare sv.

Vida priredi card party

V četrtek 21. januarja pri- redi Materinski klub fare sv. Vida card party in ples v slo- ski dvorani. Za one, kateri igra- te karte, bodo pripravljene razne druge igre in zabave. Vse se polke in valčke bo igra- Srnovnikov orkester. Za la- ne in žejne bodo pa skrble ne- še pridne kuharice in natakar- rice. Zagotavljam vam pri- jetno večer. Kaj pa je bolj pri- jetno kot preživeti večer v le- pi družbi svojih prijateljev in znancev. Končno pa naj na- nam bala fara sv. Vida kot ena skupna mati, ki vabi svoje fa- ne otroke k družinskemu stanku. Torej na svidenje v četrtek večer. Vas pozdravlja Mary Marinko.

Hvala lepa!

Svojim prijateljem se lep- zahvalim za obiske in darila. Kdor me je obiskal in kdor me še bo, mu ne bom nikdar za- bil, ampak bo zapisan v sre- dino mojega srca. Sedaj vem da je še nekaj usmiljenih na svetu. Bodite pozdravljeni vsi skupaj od vašega nesrečnega rojaka

Ignac Slak, State Hospital

—V Ljubljani je umrl Gustav

Urbic, železn. uradnik v p.

Ce verjamele al' pa ne

Zamorec je umoril nekega možkega in je bil pripeljan pro- sodnika, ki mu reče:

"Saj skoro ni verjetno, da bi bil umoril moža za bore tri do- larje."

"Tega vi ne razumete, gospo- sodnik. Veste, tri dolarje tukaj- tri dolarje tam, pa se že nade- re."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Je rana nevarna?"
"Menda ne. Ni bil takoj mrtve."
Mož je menda mislil, da su nek z nožem ni nevaren, če ranjenec takoj ne umre.

"Pa si vendar prijel onega drugega?"
"Ne. Povedal sem ti že, da še nikdar ni bil pri meni."

"Si poslal po zdravnika?"
"Seveda! Koj sem poslal po najslavitejšega hekima, ki ga imamo v Stambulu."

"In kaj je rekel?"
"Obvezal mu je rano. Saj mi boš vrnil stroške za hekima in kar je tvoj prijatelj zapil? Tudi tisto mi je dolžen, ker ni imel s čim plačati. Onemu tujcu sem moral plačati tudi to, kar je tvoj prijatelj pri kvartanju izgubil. Tudi to mi boš vrnil, kaj ne?"

"Bom zadevo še prej preiskal. Pojdiva k ranjencu!"
"Stopi tamle skozi tista vrata! Ne morem s teboj. Spodaj v sobi so gostje."

Odšel je. Stopil sem v sobo. Prazna je bila, le slamnjača je ležala v kotu in na njej je ležal moj brivec smrtnobled in z upadlim obrazom. Koj sem videl, rana je bila nevarna, — morebiti celo smrtna.

Sklonil sem se k njemu.
"Kako je?"
"Hvala lepa, da ste prišli, je dejal trudno in počasi.

"Ali smete govoriti?"
"Ne more mi več škodovati. Pri kraju je z menoj! Vem, da bom umrl."

"Upajmo, da še ni tako hudo! Gostilničar vam je preskrbel zdravnika?"
"Da."

"Pa kaj je rekel?"
"Mazač je. Sam ne ve, kako mi je."

"Dal vas bom prepeljati v Pero. Poskrbel vam bom boljšega zdravnika. Ali imate potni list? Ste se oglasili pri našem konzulu, ko ste prišli v Carigrad?"

"Ne."
"Zakaj ne? To, bi bili vendar morali storiti!"

"Nisem šel k našim zastopstvom, ker — ker mi ni bilo, da bi zvedeli zame."

"Moj rojak se je torej skrivaj pred oblastmi. Ali je morda imel slabo vest?"

"Gostilničar mi je pravil, sem nadaljeval, da ste z nekim človekom pili, nato kvartali in se spri z njim. Kdo je bil tisti človek?"

"Tisti? O, vam ni povedal gostilničar?"

"Dejal je, da še nikoli ni bil pri njem."

"Lagal je! Pa lahko bi bili sami uganili. Ibrahim mamur je bil."

Ves zavzet sem šnil pokonci.

"To ni mogoče! Ibrahim mamur je vendar mrtve. Ustrelili smo ga!"

"Ustrelili? O, ko bi ga bili res!"

Cudno! Ves čas, odkar sva se poznala, je brivec govoril vzhodnonemško narečje, sedaj na smrtni postelji pa je hipoma znal čisto književno nemščino! Mož mi je bil vse bolj sumljiv. Zakaj se je skrivaj?

"Pripovedujte, kako je bilo?" sem ga prosil.

"Sedel sem spodaj v gostilniški sobi. Pozno je že bilo. In tedaj je prišel. Ves moker je bil, da je curljalo od njega. Prav kot da je iz vode prilezel. Takoj sem ga spoznal."

"Ali je on vas spoznal?"

"Ni me."

Prisedel sem k njemu, pila sva in kvartala. Izgubljaj sem. Bil sem pijan, menda sem se izdal in mu pravil, da ga poznam in da sem dobil naročilo, naj ga opazujem. Zato hteval je, naj plačam, kar sem si čul o njej?"

zaigral. Pa nisem imel denarja in sprla sva se. Prijel sem za nož, hotel ga zabosti — vam na ljubo. Pa prehitel me je. Tako je bilo."

"Nočem vam ničesar očitati. Nima pomena in bolni ste! — Rajši mi povejte, ali se Ibrahim mamur in gostilničar poznata?"

"Pa še zelo dobro se poznata! Gostilničar mu je takoj prinesel suho obleko, še rekel mu ni zanjo."

"Prej ste govorili nemški v narečju, danes pa govorite drugače. Povejte odkritosrečno, odkod ste doma?"

"Saj mi nič več ne pomaga — vem, da je rana smrtna. Zato vam bom povedal resnico. Iz Turingije sem. Sorodnikov nimam. Domov ne smem. Naj vam to zadostuje. Ne govoriva več o tem!"

Ali me boste res v Pero spravili?"

"Da. Poprej vam pa še pošljem pametnega zdravnika, da presodi, ali vas smemo prepeležati. Si česa želite?"

"Kupite mi čašo šerbeta, pa ne pozabite na mene."

S trudom je govoril in v dolgih presledkih proti koncu z besedami rahlo. Po zadnjih besedah pa je umolknil in zaprl oči. Zavest ga je zapuščala.

Šel sem v pritličje, poklical gostilničarja in mu povedal, da bom poslal zdravnika in dal rojaka prepeljati v Pero, če bo mogoče. Naročil sem mu, naj poskrbi za prevoz. Obljubil sem mu tudi, da bom plačal vse upravičene stroške.

In nato sva z Omarjem odhitela v Pero.

Nemudoma sem šel na poslanstvo. Kancelar, Carigradčan po rodu, je molče in zamišljen poslušal moje poročilo, nato pa vljudno in uslužno obljubil, da bo skrbel za mojega rojaka, tudi zdravnika da bo oskrbel. Le Omarja da naj pustim za vodnika, ker sam bi težko našel zakonito gostilno v St. Dimitriju.

Pomirjen sem se vrnil domov. Ubogi brivec je bil v dobrih rokah. Kljub temu sem sklenil, da se bom še pobrigal za njega, dokler bom v Carigradu.

Doma sem najprvo poiskal Islo. Našel sem ga v sobici, polni poslovnih knjig, zavojev in skatel. Najbrž je bila njegova pisarna.

Pripovedoval sem mu, da je Ibrahim še živ, da ga je torej Halef prejšnjo noč zgrešil. Ni bil ravno preveč vesel te novice, pa pomiril sem ga. Bili smo Ibrahimu na sledu, težko da bi nam ušel, in utegnili smo ga živega dobiti v roke, če le količkaj pazimo.

Pripovedoval sem mu tudi o brivcu. Nič ga ni pomiloval. Povedal mi je, da ga je zato pogнал iz službe, ker ga je nekaterikrat okradel.

Med pogovorom so mi oči čisto slučajno ušle po knjigi, ki jo je imel pred seboj odprto. Bila je nekaka poslovna knjiga, ki me brigačo, kaj ima v njej zapisano, in me tudi ni zanimalo. Igraje je listal po njej, odprl sedaj tu, sedaj tam ne da bi vedel, sem sledil njegovim prstom, slučajno sem pogledal natančneje — in zagledal vpisek, ki me je tako iznenadil, da sem koj položil roko na list.

V knjigi sem bral:

"Henri Galingre Skader."

"Galingre?" sem vzkliknil. Pogledal me je.

"Da, trgovec je. V Skadru živi. Ga poznate?"

"Tega Galingreja menda ne. Pa ime Galingre poznam zelo dobro."

"Res? Da, tvrdka Galingre je daleč naokoli znana. Kje si čul o njej?"

Strašna katastrofa v rajski deželi

Pre nekaj dnevi smo že poročali, da je otok Luzon v Filipinskem otočju zadela silna nesreča. Dežela Isabela na tem otoku je vsa uničena, čeprav je ta dežela rajsko lepa in nepopisno rodovitna. Voda, ki je udarila čez bregove, je vse uničila ter menda odnesla s seboj več deset tisočev ljudi.

Ta strašni dogodek bi moral prav za prav razburiti ves svet. Toda preveč smo vajeni nesreč in preveč nas zanimajo druge in drugačne skrbi. Zato se svet tako malo meni za največjo nesrečo, katere se je zgodila tam daleč v Tihem oceanu, kjer je bilo mrtvih toliko deset tisočev človeških bitij, in kjer je voda eno samo noč uničila najlepšo deželo sveta. Nihče natančno ne ve, koliko je mrtvih. Nekatera poročila trde, da jih je utonilo 30,000, drugi spet pravijo da 50,000, medtem ko tretji celo govore, da jih je morda mrtvih kar 100,000. Saj trde uradna poročila, da divja reka Cagajan noč in dan in nosi cele kupe utopljenecv proti morju. Zato res še ni mogoče presoditi obsega vse nesreče.

Čudna usoda visi nad tistimi kraji, kateri po pravici veljajo za tropični raj. Saj nam je znano čudovito lepo nebo, katero je razgrnjeno nad ameriško Florido in nad Mehikijskim zalivom. Toda za tisto prelepo nebesno modrino in za prelepo sončno svetlobo se skriva prekletstvo strašnih viharjev, katere tam imenujejo tornado.

Znano nam je, kako čudovito lepi so pragozdi Južne Amerike. Toda znano je tudi, kako strašna groza nastane v tistih lepih krajih, kadar začno divjati veliki električni viharji, kateri kar izsesajo iz zemlje vso krasoto ter uničijo ter za duše vsakršno človeško in živalsko življenje. Najhujše pa so strahote, katere so doma v najlepših krajih tam na Filipinskem otočju. Tukaj se združijo kar tri strašne naravne sile v eno samo ter skušajo naglo uničiti vse. Te tri strašne naravne sile so: morski valovi, kadar se s silo zaženo na suho, vulkanske sile, katere, počivajo na dnu oceana, in pa strašni tajfun, vihar, ki je že sam na sebi prava strahota za vse, ki so ga kedaj doživeli.

V tistih južnih delih Vzhodne Azije je zemeljska skorja 5000 do 8000 m globoko pod morskimi gladino še precej neuravnovesena ter se še večkrat spreminja. Večkrat tukaj delujejo podmorski ognjeniki, o katerih pa še ni prav nič znano, kje so prav za prav in kasi delujejo. Vremenske in potresne opazovalnice na Filipinih skoro vsak dan poročajo o kakem potresu, za katerega pa se nihče ne zmeni, ker smo teh stvari od tamkaj že vajeni. Prav tako se za take male potrese tam okoli ne zmenijo domačini. Toda tak potresni suhej je lahko strašna nesreča, ako se dogodi kje blizu obale ali blizu več obljubljenih otokov.

Najbrže je tudi sedanje nesreče na otoku Luzon kriv tak podmorski potres. Kakor pa se pri velikih potresih vedno dogaja, za potresom so prišli še razni pojavi v ozračju, ki

so katastrofo še povečali. Morski valovi so udarili čez suho zemljo. — Kako se je to zgodilo, tega ne vemo. Kakor pri divjanju tornada ni bilo še mogoče ugotoviti, kako se nesreča dogaja, ker tista sila uniči vse aparate, kateri naj bi zaznamovali dogajanje, tako tudi pri takih sunkih vodnih sil doslej še ni bilo mogoče postaviti pravih aparatov. O ljudeh pa tudi ni govora, ker tisti, ki ostane živ, ne more več povedati, kako se je vse dogajalo. Znanost ve le toliko, da se včasih pri podmorskih potresih vodna gladina dvigne nenadno za 20 metrov, včasih celo za 40 m. Potres te silne množine vode dvigne v zrak ter jo vrže na vse strani. Gorje takrat obrežju, kamor prileti taka silna množina razdivjane vode! Ker so obrežja tamkajšnjih otokov precej plitvih bregov, globoka voda s silno naglico in strahovito silo divja v deželo. Potem seveda ni nikako čudo, če take vodne množine v kratkih minutah odneso s seboj ne le mesta in vasi, ampak tudi globoko zasidrane pragozdove. Vse je namah kakor obrito. Najhujše pa je, kadar taka vodna sila pridre v dolino, koder teče kak velika reka. Naglo drveče morske vode naenkrat ustavi, sicer mirne rečne valove, jih zajame ter vržejo daleč nazaj. Nastanejo strašne in ne nadne povodnji, kar se je zgodilo tudi sedaj na otoku Luzon. V dolini reke Cagajan so ljudje najbolj gosto naseljeni, zaradi tega je bila nesreča tam največja. Vse so pobrale s seboj vode. Rešitev je skoraj nemogoča.

Res je, da so ti kraji silno lepi. Res je, da je tód polno naravnega bogastva. Res pa je tudi, da se ti tihomorski otoki nikdar ne bodo mogli trajno opomoči, ker nad njim vedno visi usoda strašnih naravnih sil, katere naenkrat zdvijajo ter čez noč uničijo vse, kar je človek naredil.

PET LET SO SE PRIPRAVLJALI

Kardinal-primas, Goma y Tomas, nadškof iz Toleda, ki je zdaj v Rimu, je dal zanimive podatke o položaju v Španiji. Najprej je kardinal povedal, da je zelo veliko število katoličanov v vrstah generala Francisa; dalje je dejal, da je v beli armadi iskreno versko življenje. V osvobodjenih pokrajinah se je versko življenje tako poživilo in prerodilo, da kaj takega v Španiji še ni bilo. Krščanska Španija se bje na življenje in smrt zoper marksistični materijalizem, ki je hotel potegniti Španijo v prepad. Kar premalo je znano, je dejal kardinal, da je bil prav za tisti čas, ko so se uprle bele čete, pripravljen tudi komunistični prevrat.

Če bi bili poveljniki belih čakali ne nekaj dni, bi bilo vse uničeno. Špansko sovjetsko republiko so sistematično pripravljali skozi pet let.

O sedanjih državljanskih vojni pravi kardinal Goma, da je najhujša, najbolj krvava, karkoli jih je kdaj bilo v Španiji. Uradno je dognano, da je že 500,000 mrtve, a izlhaka moremo reči, da jih je skoraj milijon. Uničene so neizmerne umetnine. Le iz toleške stolnice so ugrabili 62 kosov dragocenih umetnin in so jih najbrž odpeljali v Rusijo. V okraju, ki je pripadal službovanju kardinala, je bilo uničenih več ko 1,000 cerkva. Niti enega razpela ni bilo najti, ki bi ne bilo pokvarjeno. S svetinjami, ostanki svetih trupel, so rdeče tople počenjale strahotne pregrehe. V protiverskih izgrelih so se zlasti izkazale prav poživljene ženske.

—V Ljubljani je umrl g. France Bučan, strojni mizar.

14,000 V RDEČIH JEČAH

O strahotnih razmerah v Madridu, ki ga ima v rokah boljše poročilo, ki ga je sestavilo šest članov angleške spdnje zbornice, ki so bili nedavno v španskem glavnem mestu Barceloni in ki so obiskali tudi druga središča državljanske vojne. Pričevanje angleških parlamentarcev je tem dragocenejša, ker so parlamentarci člani vseh strank — namreč trije so iz delavske stranke, dva sta konservativca, eden pa je liberal.

Del poročila, ki obravnava dčdogodek v ječah, zasluži, da ga dobesedno ponatisnemo: "Številno političnih ujetnikov je doseglo do sedaj skoro neverjetno veliko množino. V uradnih ječah je 14,000, od katerih je večina že več mesecev v ječah, ne da bi bila kdaj kaka obravnava ali da bi bili kdaj komu povedali, zakaj da je zaprt. Ne glede na starost ali spol so vse tiste, ki so bili v "črnem seznamu" prišli, tudi take, ki se že po 10 let niso udeleževali politično.

Mnogo takih oseb, ki bi jih morali premestiti v druge ječe, je brez sledu izginilo. Ali pa so jetnike, ko so jih izpustili, na cesti ustrelili.

Poročevalec pravi dalje, da so večkrat vdrl v ječe oboroženi moški, ki so odrinili stražo in se polastili jetnikov; njih trupla so pozneje večkrat našli v obcestnih jarkih; na njih je bil napis: "izdajalec" ali pa "fašist." Zanesljive osebe so tudi povedale, da so od srede avgusta do konca novembra na ta način odstranili na tisoče oseb.

Za hrano dajeje jetnikom, kakor poročajo angleški parlamentarci, le mrzlo vodo, v kateri je nekoliko omečenega riža.

Druge ječe, pravi angleško poročilo, so pa tajne ječe, ki jih nadzirajo posebne organizacije. Težko je povedati, kaj se dogaja za njihovimi zidovjem. "Dosti je že," pravijo parlamentarci, "da sploh obstojajo takšne ječe."

Slednjič pozivajo parlamentarci, naj se ustanovi mednarodna akcia za izpraznitev Madrida, da se izseli civilno prebivalstvo.

ŠE 40.000 VOJNIH UJETNIKOV V RUSIJI

Iz Budimpešte poročajo, da se je tjakaj vrnilo zopet 32 nekdanjih vojni ujetnikov, kateri so bili ujeti od Rusov kot avstro-ogrski vojniki med svetovno vojno. Izmed vseh 32 pa je samo eden bil tako srečen, da ga je prišla na postajo čakati njegova žena, katere nikdar ni nehala upati, da je njen mož še živ ter da se bo nekoč, kadar bo mogel, zopet vrnil. Vsem drugim pa so njihovi svojci že davno pomrli ali pa so se jim razmere kako drugače spremenile, tako da so sedaj prišli tako rekoč med tujece. Vsi pa pripovedujejo, da živijo v ruski Sibiriji še kakih 40,000 nekdanjih avstrijskih vojni ujetnikov, kateri pa se silno težko vračajo, ker to veliko stane. Zato je marsikdo že obupal, da se bo kdaj mogel vrniti. Mnogo njih pa je prepričanih, da so jih domači že pozabili ter jih je groza, če pomislijo, kako bi bili sedaj doma sprejeti kot tujei. Zato se marsikdo ne vrne, četudi bi se drugače mogel vrniti.

IZ DOMOVINE

—Strel mu je odbil kazalec. Streljanje o božiču je med mladino na deželi še vedno običajno, čeprav ne več v toliki meri kakor prejšnja leta. Navadno rabijo karbid ali kako drugo snov, ki povzroča pokanje. Spričo neprevidezosti pa se rade dogajajo nesreče, kot se je pripetila na božični večer posestniku Bizilju iz Soteske pri Moravčah: Streljanje v podstrešju skozi odprto okno, ker je hiša nekoliko višje

nač vasio in se odmev lepo razlega v dolino. Domači, ki so bili spodaj v sobi, so slišali pek, na kar je nastala tišina. Ker gospodarja ni bilo iz podstrešja, so takoj zaslužili, da ni nekaj v redu. Sli so pogledat in našli moža na tleh v krvi nezvestnega. Naboju mu je odtrgal kazalec na desni roki.

—Smrt stare korenine. V Viskrah pod Šmarno goro se je poslovil od življenja v častitljivi starosti 84 let ugledni zidarski mojster in posetnik Andrej Vehar. Do zadnjega je opravljal še vsa gospodarska, dela in častno službo cerkv. ključarja. Kake resne bolezni nikdar ni poznal. Danes popoldne bo legel k večnemu pokoju na farnem pokopališču v Smledniku. Todi marsikateri obiskovalec Šmarne gore bo ohranil tega dobrodušnega očanca v blagem spominu ter mu želel lahek počitek.

—Gespa Marija Stucin roj. Snaj je izdihnila svojo dušo v visoki starosti 77 let.

DNEVNE VESTI

Nič otrok, nič glasovnic, pravi kralj Boris

Sofia, Bolgarska, 19. januarja. Bolgarski kralj Boris je naznanil danes bolgarskim ženam: "Ako ne boste imele otrok, tudi glasovati ne boste smele." Nadalje pravi kraljevi ukaz, da bodo pri prihodnjih občinskih volitvah smeli glasovati samo moški, ki dokažejo, da so Bolgari brez revolucionarnih idej.

Morilec Mattson otroka je najbrž samomorilec

Tacoma, Wash., 19. januarja. Tajni agenti še danes nimajo pravega sledu o onem moškem, ki je odpeljal 10-letnega Charles Mattsona in ga pozneje umoril. Policija je mnenja, da je morilec najbrž izvršil samomor.

Relif potrebuje relif

Okrajni komisarij naznanjajo, da Cuyahoga county okrajna reliefna komisija ne bo mogla v nadalje plačevati relif. Vsaka vas in vsako mesto v okraju bo moralo samo skrbeti, kako spraviti skupaj potrebno svoto. Komisarij bodo zanaprej plačevali le za najemnino in za one, ki prihajajo kot brezposelni v Cleveland in zopet odpotujejo. Ako posamezna mesta nimajo denarja, tedaj se lahko obrnejo na volivce, da glasujejo za izdajo novih bonov.

Pouk v angleščini

The Citizens' Bureau nam naznanja, da je uvedel nov pouk v angleščini. Pouk se vrši vsako sredo zjutraj ob 9. uri v uradu The Citizens' Bureau in vsak petek ob 7. uri zvečer v istem uradu. Šolski odbor je preskrbel učitelja Mr. Frank Beckerja. Pouk je brezplačen in je zlasti namenjen za ose učence državljanov, ki ne razumejo dobro angleščine.

MALI OGLASI

Iščete se zastopniki! Kdor želi zaslužiti tedensko od \$60.00 do \$80.00, naj se takoj zgleda pri

Mandel Hardware
15704 Waterloo Rd. (x)

Vabilo na sejo! Članice društva sv. Neže št. 139 C. K. of Ohio so vabljene na sejo nocoj večer. Prebrani bodo letošnji društveni računi! Po seji bo zabava in prigrizki. Kor je jutri ravno god naše društvene patrone, ste še posebno vabljeni na sejo nocoj večer. — Odbor.

Kdor želi kupiti lep špeh za mast od v Clevelandu zaklanih prašičev, 75 funtov ali več po 14c funt, naj se zgleda takoj. Se priporočam

Anton Ogrinc
6414 St. Clair Ave.

Na sliki vidite predsednika Roosevelta, ki je govoril poslanico 75. kongresu Zed. držav. Poleg njega sedi njegov sin James. V ozadju sedita, levo: speaker Bankhead in desno podpredsednik Garner.

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslovca

"Da, tako je najbolje," je pritrldil ravnatelj. "Spite lahko v moji pisarni na divanu. Dama naj ostane na parniku!"

In vsi trije so odšli spat...

Jack je medtem že šepetal skozi luknjo v steni:

"Smith, z vami pobegnem! Takoj začniva kopati!"

In začela sta vsak s svoje strani. V pol ure je bila odprtina zadostno široka, da je mogel Jack zlesti v sosednjo celico. S seboj je vzel tudi listino s tal.

Nato sta se lotila z združenimi močmi omrežnega železnega okna. Doddova pila in žagica sta bili izvršni. Omrežje se ji ma ni ustavljalo.

Smith je pomolil glavo skozi okno in poslušal. Stražnik je bil baš na vogalu kaznilnice, ko je skočil Smith na hodnik. Predno se je vojak okrenil in uganil, kje je počilo, je Smith že izginil v temi. Stražnik je zdaj hitel nazaj, a tedaj je počilo že drugič po hodniku. Videl je v temi človeka, ki se pobira s tal in hotel je planiti nanj z bodalom. Tedaj ga je Smith od strani udaril po trebuhu ter ga obenem sunil z nogo, da je vojak odletel po tleh in ječaje obležal. Smith je skočil še k njemu ter mu vzel revolver ob pasu.

Nato sta ubežnika skozi park hitela k "Margueritti". Namepravala sta se na barko vtihotapiti ter se ondi skriti. Toda pri zadnji svetilki v luki se je domislil Jack:

"Stoj! Mislim, da imam dovolj denarja. Lahko nama bo govoriti z ribiči pametno besedo."

"Pa še bolje!" je pritrldil Smith.

Jack je pogledal v listino ter videl denar in pismo, podpisano s "Polly."

"Neverjetno dobro posneto!" se je čudil. "Čisto pisava moje žene! Vsa čast Mr. Doddu! Mož je mnogo nevarnejši, nego sem si domisljal!"

Bilo je že blizu polnoči, ko sta stopila na barko ter zbudila lastnika.

Jack mu je pomolil sto dolarjev pod nos.

"Vaši so, če odplujemo takoj! Ampak v smeri proti Londonu!" je dejal Jack odločno.

"A ne izdajte naju nikomur — niti svojim ljudem! Ker sicer — evo!" je dejal Smith in mu pokazal revolver.

"Velja!" je dejal lastnik barke, šel zbuditi krmarja in mornarja, ugasnil vse luči ter odločil. Ko je vzhajalo sonce, je bila "Margueritte" že daleč od Jerseyja...

Zjutraj ni bilo v celici št. 20 niti listnice niti Lohengrina. Luknja v steni in izžagano železje na oknu prazne sosednje celice je povedalo Doddu vse. Najbolj ga je peklo, da je sam olajšal beg kar dvema zločincema, ker je bil tako nespameten, da je dal v listino žago in pilo. Ker je to storil skrivaj, je moral molčati o tem ravnatelju, ki je bil nanj itak ves besen. Stražnik pa je zatrjeval, da ni ponoči opazil ničesar.

Na vse strani sta poslala brzojavke, oddelek vojakov pa je preiskoval vso okolico.

Ko je prišel Dodd povedat Polly, da je zaman čakala vso noč svojega moža, ki je izginil iz ječe v družbi vlomilca, je bila zelo huda.

"Saj sem vam rekla, da me pustite v ječo k njemu! Jaz bi ga bila rešila, — vi pa ga niste znali," je tožila in jokala. "Že drugič vam je ušel izpred nosa."

Dodd pa se ni mogel odločiti,

Ne, mister, posebno mi ne imponira vaša spretnost!"

Dodd je bil potr in ljut, ker tako uničujoče kritike iz lepih ust še ni slišal. Najrajši bi bil odplul s parnikom iz St. Malo. Toda moral je čakati odgovorov na brzojavke.

Že isti večer je res prišla brzojavka, da so opazili "Margueritte" v kanalu plovečo v severni smeri.

"V London!" je zaklical Dodd, ko je čital to vest. "Prav gotovo hočejo v London!" In parniček je letel po morski gladini kakor suh listič, ki ga podi vihar.

Toda v Londonu ni bilo niti sledu po "Margueritti" in begunih. Zaman je storil Dodd vse možno, da bi dognal, kam so izginili.

Preostalo mu ni torej nič drugega, kakor da je objavil v listih Jackov smeli ubeg iz ječe v St. Mal ter da je tiralo ponovilo.

Pred Pollyno obliče pa se ni upal stopiti več dni. Preveč ga je razžalila, a najhujše v vsej bridkosti je bila njegova zavest: "Resnico je govorila: zopet sem se grdo blamiral!"

XV.

Sestanek

In vendar se ni!

Četrtega dne, odkar sta bila v Londonu, se je namreč Doddu posrečilo dognati, da je prenočil Jack Bell v malem hotelu, toda semo eno noč. Nazadnje so ga videli na Viktorijinem kolodvoru, kjer si je kupil vozni listek do Dovera. Ušel je torej zopet na francoska tla.

Tekom treh dni si je Polly vsaj površno ogledala ogromni London. Dasi je poznala New York in Chicago, ji je vendarle imponiral London s staro zgodovinsko kulturo, krasnimi parki, zquari, trgi in velikanskim prometom, ki se je razvijal po reki Temzi, polni parnikov in čolnov, podzemljskimi ter nad in med hišami visečimi železnicami.

Vestminsterska opatija s čudovito katedralo, Angleška banka v City, Pavlova cerkev, Quilld-hall ter stari, nekdanji strašni Tower, Britski muzej, dve univerzi, Atenej, Kristalna palača ter še cela vrsta velikanskih, večinoma v grškem klasičnem slogu zgrajenih mramornih stavb jo je navdušilo in očaralo.

Videla je, da so Angleži ne le bogat, podjeten, nego tudi visoko kulturni narod.

Kakor doma v Chicagu se je počutila, veseleča se svoje materinske in le s težko se je odločila, da odpotuje z Doddom v Dover.

V štirih urah sta bila v tej najvažnejši angleški vojni in trgovski luki, a jedva poldrugo uro sta se potrebovala, da sta šinila preko Rokavskega zaliva ter bila na francoskih tleh v luki Calais.

Že na kolodvoru je imel Dodd srečo, da je zvedel o Jacku Bellu. S svojim ameriškim državljanjskim listom se je legitimiral detektivu, kateremu je bil iz kdove kakšnega vzroka sumljiv. V kateri vlak je tat stopil in se odpeljal, pa detektiv ni mogel Doddu povedati.

Kam sedaj? — Dodd je predlagal, da se odpeljeta v Pariz ali Amsterdam. Polly je bila za Hamburg.

"Kot mornar je bil večkrat dalje časa v Hamburgu," je pripovedovala. "Priatelj ima tam še iz prejšnjih let. Rad se jih je spominjal ter mi pripovedoval o njih. Skočiva tja — morda ga najdemo ondi!"

Dodd pa se ni mogel odločiti,

vlak je medtem odbrzel in odšla sta v najbližji hotel počivat.

Utrujena sta bila še iz Londona in voznja do Calaisa ju je izčrpala. Druga dne sta se vendarle odpeljala v Hamburg.

"Bcdj po vašem!" je dejal Dodd, ki se ni hotel zameriti Polly. "Doselej sem vas vodil jaz, ne da bi se blamiral; prevzemite poslej vodstvo vi, velenjena milostiva."

Polly se je zasmejala.

"Aha, revanširati se hočete! Sprejemem torej vodstvo in če se blamiram, bova vsaj bot!"

V hotelu "Esplanade" v Hamburgu sta vzela sobi št. 22 in 24 s salonom.

Polly je še počivala, ko je Dodd že obletel policijsko ravnateljstvo in pristaniški urad. Nato se je vrnil po Polly, ki je pravkar zajtrkovala, da si v njeni družbi ogleda po številu prebivalstva drugo največje nemško mesto in luko. Tako sta se vozila v odprti kočiji okoli Alstre po Hamburgu.

Pred paviljonom ob Alstri pa je sedel Jack.

Že v Londonu si je dal obriti brado, toda le del pod spodnjo ustnico. Imel je torej takozvano "cesarsko brado."

Pri nekem starinarju si je kupil elegantno sivo obleko, bele gamaše, bel slannik in belo palčico. Ko si je še s peklenkim kamenom natrl kotlete in brke, da so mu postali sivi, je bil tip lahkoživega starca.

Dospelši v Hamburg, se je odpeljal naravnost na Adolfovo cesto k majčici Hansen, kjer je imel pred leti kot mornar poen postelj in hrano. — Zredila se je in postarala.

Seveda ga ni spoznala. Toda spomnil jo je različnih imen in dogodkov v preteklosti, da mu je rada verjela, da je njen stari znanec. Celo zatrjevala mu je, da se ga iz množice mornarjev, ki so zahajali za par dni v njen hotelček, zopet prav dobro spominja.

"Pa kaj ste zdaj, mister?" je vprašala nezaupna majčica in ga ogledovala.

"Trgovec, majčica, trgovec..." Ampak nihče me ne sme poznati," je pripovedoval skrivnostno. "Le vam se zaupam! Toda molčite! Če se mi kupčija posreči, zaslužim deset, dvajset milijonov! Zato, pst, majčica! Za vsakogar sem starček iz Londona!"

Majka Hansenova je bila zaupnica nešteti mornarških poštnjakov in lopovov. Dobro se ji je zdelo, da "ve več, kot vsa evropska policija" — tudi zdaj

je vsekala Jacka po rami z vzklikom:

"Bog daj srečo, dragec! Pa name ne pozabi —!"

"Ne bom, majčica!" je odgovoril Jack. "Samo — pst!"

In odšel je zajtrkovat k Lusmannu. Nato si je s strehe cestne železnice ogledal po dolgih letih zopet enkrat iz petorice mest v enotno moderno velemesto združeni, naglo napredujoči in se čudovito na šir razvijajoči Hamburg. Potem je šel pit pivo in čitat časopise pred kavarnski paviljon, ki je stal tik ob izlivu male Alstre v široko Labo.

Mimo je hrumel ropot; tovrni vozovi, kočije in avtomobili so tvorili nepretrgan izprevod, in občinstvo je valovilo gor in dol. Naenkrat je med vozili zagledal kočijo in v njej — strela božja! — svojo ženo. In poleg nje je sedel eleganten, popolnoma obrit, a tudi popolnoma neznan gospod.

Kar vrglo je Jacka s stola. Že je hotel zaklicati — nato steci za vozom — no, spomnil se je, da se ne sme izdati, da ne sme izzivati škandala, ker sicer se

Preostalo je še nekaj izvodov poezij

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

zložil in izdal

IVAN ZUPAN

urednik "Glasila K. S. K. J."

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Cena \$1.00 s poštnino vred.

• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne poidi!

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. šte.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISČEJO SE POVERJENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob maleni trudi za zanesljivo, inteligentno in poznano osebo. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR

AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-SRBOV

156 Fifth Ave. New York, N.Y.

IVAN MLADINEO Urednik

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. šte.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISČEJO SE POVERJENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob maleni trudi za zanesljivo, inteligentno in poznano osebo. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR

AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-SRBOV

156 Fifth Ave. New York, N.Y.

IVAN MLADINEO Urednik

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. šte.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISČEJO SE POVERJENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob maleni trudi za zanesljivo, inteligentno in poznano osebo. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR

AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-SRBOV

156 Fifth Ave. New York, N.Y.

IVAN MLADINEO Urednik

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. šte.

zaplete s policijo in — ne, ne, mirno kri!

Zlomke vedi, kdo je ta gospod! Ali pa ni morda dama vendarle Polly dvojnik? Velikanska podobnost! Glavo bi zastavil, da je dama v kočiji Polly... če pa vendarle ni?!

Plačal je razburjen, stekel k prvemu avtomobilu in ukazal soferju, naj vozi za kočijo z damo in gospodom.

"Jaz sem namreč detektiv!" je pošepnil vozniku, ki je priklimal, da razume. Tako je zasledoval Jack svojega zasledovalca, ne da bi bil vedel, da je pred njim Bobby Dodd v Pollyni družbi.

Vedno deset metrov za njima, je opazoval Jack kakor ris parček pred seboj. Ali opazil ni nič nepravilnega: dama je mirno slonela v vozu in menda ves čas

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Kmalu se je kočija ustavila pred hotelom "Esplanade," gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami desni komolec ter jo odvedel v poslopje.

"Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!" se je togotil Jack. Že je hotel stopiti za njima.

molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resnični gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.